

ראיון עם ווידאד והודא, עובדות ניקיון באוניברסיטת חיפה

כתשעה חודשים לאחר יישום ההעסקה הישירה באוניברסיטת חיפה וכהמשך ליום העיון, שהתקיים במרץ, פנינו לעובדות ניקיון לשמוע את דעתן והתרשמותן מהמהלך. הראיון התקיים במשרדי אגף משק ומבנים עם שתי העובדות ללא נוכחות מנהלים. העובדות נתנו הסכמתן לפרסום שמותיהן. ניתן לראות כי תחושת השייכות, הגאווה והמוטיבציה עליהן כתבה בנימין עולות בדבריהן.

איך את מסכמת את השינוי שעשו באוניברסיטה?

העבודה שלנו, אני מכבדת אותה. המנהלים שלי עשו, אני פונה מה שמבקשת אני מקבלת.

יש הבדל בין מה שהיה קודם למה שעכשיו?

יש הבדל. גם קודם האוניברסיטה התייחסו בכבוד אבל עכשיו אנחנו כמו משפחה אחת, נעים לעבוד. זה לא פחד, לא כמו קבלן לחפש עבודה אחרת – הכל מסודר.

מה שהשתנה מבחינתך זה שיש לך עכשיו עבודה מסודרת עם תנאים מסודרים?

גם יש לי נחת עכשיו, לא לחפש עבודה אחרת. זה כאן וזה בשבילנו אנחנו יודעים שיש לנו מקום מסודר.

השתנה הקושי של העבודה? העבודה יותר קשה? יותר קלה?

לא השתנה, לא בגלל שיותר קשה או פחות קשה בגלל הכבוד. פחות חשוב לי אם עובדים קשה אני מחפשת אם נותנים כבוד זה נותן לי אהבה לעבודה שלי. זה גם נותן לי מרץ לעבוד. אי אפשר לשבת להגיד לא, לא מתאים לי. גם במשרדים נותנים כבוד ואז מה שהם מבקשים ממני אני נותנת, הולכת עושה כמו עם אחיות.

איך מתבטא שהם נותנים לך כבוד?

כשאני נכנסת, מדברת הם לא מרימים את האף למעלה אומרים זאתי מנקה, הם נותנים לי כאילו כמו אחות בשבילם לא נותנים לי להרגיש כאילו הבדל.

איך מגיבים הסטודנטים?

יש כאלה מסתכלים עלייך עכשיו בצורה אחרת, הם אומרים, אהה אוניברסיטה זה אחר.

זה הם שהתחילו את כל הדבר הזה, עשו את כל הרעש, עשו שביתות.

עכשיו זה כמו שהיא אמרה, באים לעבודה ככה בשמחה. בכל זאת ימים קשים לפעמים היום לא נגמר – קשה אבל כשאת באה וצוחקים אתך ונחמד אז עובר מה שעבר עלייך ביום הזה.

מבחינת משכורת גם יותר טוב, ממש.

מבחינת המשכורת, היא יותר טובה? כי אחד הדברים שחששו שדווקא בגלל שיש פחות שעות המשכורת קצת תרד.

אבל יש את כל התנאים וזה עושה משכורת יותר טובה.

לי גם יש שני ימי שישי בחודש שזה לפי שעות. גם קודם זה היה צ'ק עכשיו אני עובדת מדינה. אני נכנסת לבנק פתאום מתייחסים יפה, את כל התנאים נותנים לך.

יש דברים לא טובים עם השינוי?

באמת לא.

היחס טוב, מתחשבים. פותחים דלת תבואי.

כשהתחלתי ביום הראשון היה לי פחד, מה איך אני אעבוד כאן מה איך אני אתנהל איתם? עכשיו כמו משפחה שלי.

מה הייתן משנות?

צוחקות.

פעם ראיתי תכשיט לא קניתי כי לא היה כסף. אני, עכשיו שיש משכורת מסודרת אני קונה יותר מדי.

איך קיבלו את זה בבית במשפחה?

לוידאד, שמגדלת ילדה זה נותן ביטחון. להודא, שעדיין רווקה וגרה עם אמא, אמא מבסוטה.

מה תגידו לאוניברסיטאות אחרות שמתלבטות אם לעבור להעסקה ישירה?

שהם יקבלו עובדות שיתנו יותר. כשנכנסנו באוקטובר זה נותן חשק לבוא, ככה פעם לא בא לי לבוא עכשיו את באה כולם עובדים איתך – "מה נשמע מה שלומך?" זה עושה חשק.

[חזרה לתוכן העניינים](#)